

บทที่ 1

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550 ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2550 เป็นที่ 62 ในรัชกาลปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามความในมาตรา 1 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550 “และให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2541” ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 124 ตอนที่ 32 ก วันที่ 9 กรกฎาคม 2550 และมีผลบังคับใช้ตามกฎหมายในวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2550 ตามความในมาตรา 4 ให้รวมสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2541 ตามพระราชบัญญัตินี้

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม สอดคล้องกับความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550 สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- (1) คณะ
- (2) ภาควิชา
- (3) สำนักงานเลขานุการคณะ

ภารกิจของคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีบทบาท อำนาจหน้าที่และวัตถุประสงค์ ตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550 ให้สถาบันเป็นสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูง ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัย และให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ ทะนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น

ตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550 ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูง ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัย และให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ ทำนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น

นโยบายหลัก

คณะศิลปศึกษาในฐานะแหล่งส่งถ่ายความรู้ในศาสตร์และศิลป์ด้านนาฏศิลป์ ดนตรีและคีตศิลป์ ทั้งแนวทางการอนุรักษ์ การพัฒนาและสร้างสรรค์จากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านไปสู่บัณฑิต และจากบัณฑิตในฐานะผู้สอนถ่ายทอดความรู้ไปสู่เยาวชนของชาติให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมโดยมีเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตครูนาฏศิลป์ ดนตรีและคีตศิลป์ทั้งไทยและสากลที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการด้านศิลปะ สามารถประยุกต์หลักและวิธีสอนและเทคนิคต่าง ๆ มาบูรณาการการสอนศิลปะทั้งในเชิงทฤษฎีและการปฏิบัติ อย่างเป็นระบบ และสร้างสรรค์พัฒนาองค์ความรู้สู่การประยุกต์ได้อย่างสัมฤทธิ์ผล เป็นรูปธรรม บัณฑิตพึงยึดมั่นในจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู มีคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนในสังคม และสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพความเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกในปัจจุบันเพื่อผดุงรักษาและสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติ จัดการศึกษาและส่งเสริม อนุรักษ์ภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรม ให้เชิดชูความเป็นเลิศทางศิลปวัฒนธรรม ในด้านวิชาการทางศิลปะ โดยใช้ระบบหลักเกณฑ์ที่สามารถเผยแพร่ศาสตร์ทางศิลปะได้อย่างมีศักยภาพ ถูกต้อง เหมาะสม กับความเป็นชาติไทยและเป็นศูนย์กลางทางศิลปะ โดยใช้หลักธรรมาภิบาลบริหารจัดการองค์กรให้เป็นที่ประจักษ์แก่สังคม

ระบบการประสานงานความเชื่อมโยง

1. กระทรวงวัฒนธรรม
2. กระทรวงศึกษาธิการ
3. สำนักงานประมาณ
4. สำนักคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
5. สำนักงานการกีฬาและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
6. กระทรวงต่างประเทศ
7. สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
8. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
9. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)
10. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.)
11. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ส.ก.อ.)
12. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
13. สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา

บทที่ 2

บริบท และการวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT Analysis)

บริบทที่เกี่ยวข้อง

1.พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมที่ดีงามในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาจะต้องเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับปวงชน โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ การจัดการศึกษาสามารถดำเนินการได้อย่างกว้างขวางและหลากหลาย ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยรัฐเป็นผู้ส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบในชุมชน ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาระบบการเรียนรู้ให้เป็นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา ส่งผลให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ และมีการรวบรวมหน่วยงานด้านการศึกษาจัดตั้งเป็นกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่มีอำนาจหน้าที่กำกับ ดูแลการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดเอกภาพในด้านการจัดการ และนโยบายการจัดการการศึกษา แต่มีความหลากหลายในการปฏิบัติและการกระจายอำนาจ และให้มีคณะกรรมการการอุดมศึกษาทำหน้าที่กำกับดูแลกิจการด้านอุดมศึกษา

2. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 33 ได้บัญญัติให้มีการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาทุกระดับที่สอดคล้องกันทั้งประเทศต่อไป สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติขึ้น โดยยึดพื้นฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลัก และมีลักษณะเป็นแผนบูรณาการแบบองค์รวมที่มี “คน” เป็นศูนย์กลาง ของการพัฒนา มุ่งที่จะพัฒนาชีวิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และพัฒนาสังคมให้มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพ โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ 3 ข้อ และแนวนโยบายเพื่อการดำเนินงานไว้ 11 ประการ สรุปได้ดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 แผนการศึกษาแห่งชาติ

3. มาตรฐานการศึกษาของชาติ

อุดมการณ์สำคัญของการจัดการศึกษาคือ การจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิต และสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้เป็นไปตามอุดมการณ์และหลักการในการจัดการศึกษา ดังกล่าว จึงได้กำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ไว้ 3 มาตรฐาน และ 11 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมือง และพลโลก

คนไทยเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข

เป้าหมายของการจัดการศึกษาที่พัฒนาคนไทยทุกคนให้เป็น “คนเก่ง คนดี และมีความสุข” โดยมีการพัฒนาที่เหมาะสมกับช่วงวัย พัฒนาคณะตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ตรงตามความต้องการ ทั้งในด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และทักษะ คุณธรรมและจิตสำนึกที่พึงประสงค์ และอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

ตัวบ่งชี้

- 1.1 กำลังกาย กำลังใจที่สมบูรณ์
- 1.2 ความรู้และทักษะที่จำเป็น และเพียงพอในการดำรงชีวิตและพัฒนาสังคม
- 1.3 ทักษะการเรียนรู้และการปรับตัว
- 1.4 ทักษะทางสังคม
- 1.5 คุณธรรม จิตสาธารณะ และจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก

มาตรฐานที่ 2 แนวทางการจัดการศึกษา

จัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ และการบริหารโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน

การจัดระบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนเห็นแบบอย่างที่ดีได้ฝึกการคิด ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่หลากหลายตรงตามความต้องการ และมีความสุขในการเรียนรู้ จัดหาและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และพัฒนาความคิดของผู้เรียนอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ ความสำเร็จของการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญขึ้นอยู่กับ

ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ ผู้เรียน ครู ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร ผู้ปกครองและสมาชิกชุมชน

ปัจจัยด้านการบริหาร ได้แก่ หลักการบริหารจัดการและหลักธรรมาภิบาล

ตัวบ่งชี้

- 2.1 การจัดหลักสูตรการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ
- 2.2 มีการพัฒนาผู้บริหาร ครู ศึกษานิเทศก์และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ
- 2.3 มีการบริหารจัดการที่ใช้สถานศึกษาเป็นฐาน

มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ / สังคมแห่งการเรียนรู้

การสร้างวิถีการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ให้เข้มแข็ง

การเรียนรู้ ความรู้ นวัตกรรม สื่อ และเทคโนโลยี เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาสู่สังคมแห่งความรู้ การส่งเสริมและสร้างกลไกเพื่อให้คนไทยทุกคนมีโอกาสและทางเลือกที่จะเข้าถึงปัจจัยและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย โดยการได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของสังคม จะนำมาซึ่งการพัฒนาคุณภาพประสิทธิภาพ และขีดความสามารถของคนไทยในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการเพิ่มศักยภาพแข่งขันของประเทศ

ตัวบ่งชี้

- 3.1 การบริการวิชาการและสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้
- 3.2 การศึกษาวิจัย สร้างเสริม สนับสนุนแหล่งการเรียนรู้ และกลไกการเรียนรู้
- 3.3 การจัดการความรู้ในทุกระดับทุกมิติของสังคม

4. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554)

แนวคิด ทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ยังคงยึดพื้นฐานแนวคิดที่สำคัญภายใต้หลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเอง มีภูมิคุ้มกัน และสร้างสมดุลของการพัฒนาให้เกิดขึ้นในทุกมิติ โดยอาศัยทุนของประเทศที่มีสะสมอยู่มากมาย ทั้งทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาใช้ให้เกิดประโยชน์และเสริมสร้างให้เข้มแข็งเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศให้เกิดความยั่งยืน ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคม รวมทั้งระดับประเทศ

ภายใต้แนวคิดดังกล่าว ได้นำผลการระดมความคิดเห็นในเวทีต่างๆ มาสังเคราะห์และกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา 5 ประการ ดังนี้

4.1 การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ : โดยการพัฒนาศักยภาพคนไทยให้มีความรอบรู้คู่คุณธรรม มีสุขภาวะที่ดี พร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงเป็นกำลังปัญญาในการพัฒนาประเทศให้สามารถก้าวทันโลกได้อย่างรู้เท่าทันและอย่างมั่นคง สังคมไทยมีความสงบสุขรักษาไว้ซึ่งความเป็นไทยและมีการเตรียมความพร้อมสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ

4.2 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ : ให้ความสำคัญกับการสร้างสังคมที่เป็นธรรม ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ดำรงไว้ซึ่งความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย เชื่อมโยงเครือข่ายการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง รวมทั้งสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน

4.3 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน : ปรับฐาน เศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง โดยบริหารเศรษฐกิจมหภาคให้มีเสถียรภาพ ลดการพึ่งพาจากภายนอกและพึ่งตนเองให้มากขึ้น เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการผลิต ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ โลจิสติกส์ พลังงาน และบริหารองค์ความรู้และกลไกที่เกี่ยวข้อง

4.4 การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ และการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม : มีการจัดการองค์ความรู้ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากร ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากร ส่งเสริมการผลิตและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการวางรากฐานสำหรับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพในระยะยาว

4.5 การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศมุ่งเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน : โดยปรับโครงสร้าง กลไก และกระจายการจัดทรัพยากรสู่ภูมิภาคท้องถิ่น และชุมชน กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการสาธารณะที่ตอบสนองตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการประเทศ และเสริมสร้างวัฒนธรรมประชาธิปไตยในสังคมไทย

5. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มีการนำเสนอแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 และได้จัดทำวิสัยทัศน์ประเทศไทยสู่ปี 2570 ซึ่งสาระสำคัญในแต่ละประเด็นดังต่อไปนี้ คือ

1. ความท้าทายหลังวิกฤติเศรษฐกิจ : โอกาสของประเทศไทย ซึ่งได้วิเคราะห์แนวโน้มเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่างๆ อาทิเช่น ด้านการเงิน ด้านพลังและอาหาร ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ด้านแนวคิดการบริหารจัดการเศรษฐกิจและธุรกิจ ด้านการค้าและความร่วมมือระหว่างประเทศและการเมืองโลก และโอกาสของประเทศไทย

2. เศรษฐกิจสร้างสรรค์ : ทางเลือกเศรษฐกิจไทย ได้วิเคราะห์และเสนอว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์ คือ แนวคิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนฐานของการใช้องค์ความรู้ (Knowledge) การศึกษา (Education) การ

สร้างสรรค์งาน (Creativity) และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property) ที่เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรม การส่งเสริมความรู้ของสังคม และเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่

3. ภาวะโลกร้อน : วิกฤติ สร้างโอกาสการพัฒนา ได้วิเคราะห์แนวโน้มที่ประเทศไทยต้องเผชิญในอนาคตทั้งทางด้านการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ และยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านต่างๆ อาทิเช่น ทิศทางการพัฒนาประเทศเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ เศรษฐกิจจากฐานทรัพยากรชีวภาพ ความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน เป็นต้น

4. สถาปัตยกรรมทางสังคม : ทางเลือกใหม่ของคนไทย ได้วิเคราะห์เกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากฐานรากของประเทศไทย และสถาปัตยกรรมทางสังคมในระยะต่อไป อาทิเช่น 1. การปรับโครงสร้างทางสังคมให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพ โดยนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ต่อยอดกับทุนทางสังคมวางรากฐานการพัฒนาสังคมที่ฐานราก การออกแบบสังคมที่มีคุณภาพจากสังคมใน 4 มิติ คือ สังคมแห่งความเอื้ออาทรและความสมานฉันท์ (Social Cohesion) ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) การรวมกลุ่มเพื่อสร้างโอกาสให้กับทุกคนอย่างเป็นธรรม (Social Inclusion) การเสริมสร้างพลังทางสังคม (Social Empowerment) 2. พัฒนาคุณภาพของทุนมนุษย์ โดยเน้นกระบวนการพัฒนาที่คนเป็นศูนย์กลางทุกภาคส่วนสนับสนุน โดยภาคประชาชน ชุมชน เป็นผู้มีบทบาทเจ้าของเรื่อง เป็นแกนหลัก มีบทบาทสำคัญตลอดกระบวนการ ภาครัฐ ลดบทบาทความเป็นเจ้าของเพื่อเป็นผู้หนุนการสร้างความศักยภาพของชุมชนและเอกชน

5. สัญญาประชาคมใหม่ : พลังขับเคลื่อนสังคมสู่สมดุล ได้วิเคราะห์และเสนอไว้ว่า สัญญาประชาคม หมายถึง ค่านิยมที่ประชาชนตกลงร่วมกันด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและใช้เป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกันในสังคมอย่างมีพลวัต ตามการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม โดยเน้นการดำรงชีวิตตามวัฒนธรรมอันดีของไทยตามภูมิภาคต่างๆ ยึดหลักคุณธรรม และความเป็นธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตรักษาสิทธิของตนเองโดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ปฏิบัติหน้าที่พลเมืองให้ครบถ้วนและมีจิตสาธารณะ ยึดหลักแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติวิธี เพื่อให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ปลอดภัยและมีความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน และได้มีทิศทางการพัฒนาสัญญาประชาคมใหม่ ไว้ 5 ประเด็น คือ

1. ปรับกระบวนทัศน์ (paradigm) การพัฒนาประเทศไทยโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหา
2. สร้างค่านิยมร่วม (Shared Value)
3. พัฒนาระบบการสัญญาประชาคม บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชุมชน ท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ โดยดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนตั้งแต่ การสร้างความคิดร่วม (Social Consensus) การหาข้อสรุปที่ทุกฝ่ายให้การยอมรับและยึดถือ (Social Commitment) และนำไปสู่ การปฏิบัติ (Action) โดยถ่วงหน้ากัน เพื่อสร้างความสงบสุขให้เกิดขึ้นในทุกพื้นที่ทั่วประเทศ โดยพัฒนากลไกในระดับภาพรวม และพัฒนากลไกในระดับชุมชน

4. สร้างความแข็งแกร่งของโครงสร้าง กลไก และกระบวนการบริหารจัดการของทุกภาคส่วนของสังคม
5. ขับเคลื่อนและวางระบบการติดตามประเมินผลในทุกระดับ

จากเนื้อหาสาระโดยสรุปของแผนฯ ฉบับที่ 11 และวิสัยทัศน์ประเทศไทยสู่ปี 2570 นั้น ทำให้เห็นมิติของกระบวนการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของประชาชนในหลายประเด็น ที่สำคัญ คือ ในส่วนของสถาปัตยกรรมทางสังคม ได้มีเนื้อหาที่สื่อถึงมิติในงานพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ซึ่งเน้นให้ความสำคัญกับชุมชนเป็นหลัก และเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการพัฒนา ในส่วนของสัญญาประชาคมใหม่ ได้กล่าวถึงกระบวนการสัญญาประชาคม บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชุมชน ท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ โดยดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนตั้งแต่การสร้างความคิดร่วม (Social Consensus) การหาข้อสรุปที่ทุกฝ่ายให้การยอมรับและยึดถือ (Social Commitment) และนำไปสู่การปฏิบัติ (Action) ซึ่งเป็นภาพรวมและแนวทางกว้างๆ ในการนำไปสู่การปฏิบัติต่อไป

6. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565)

1. มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่สอนและถ่ายทอดความรู้ให้แก่เยาวชนและผู้เรียน พร้อม ๆ กับทำหน้าที่รวบรวม สังเคราะห์วิเคราะห์ สร้าง และเผยแพร่ “ความรู้” ผ่าน กระบวนการศึกษาวิจัยโลกในอดีต สิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และสิ่งที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ผลที่สังคมควรได้รับจากมหาวิทยาลัยคือ “บัณฑิต” ที่มีความรู้สามารถเข้าสู่ชีวิตการทำงาน เป็นพลเมืองที่ได้รับการขัดเกลาทางสังคมและวัฒนธรรมมาเป็นอย่างดี ส่วนความรู้และองค์ความรู้ที่ เป็นผลิตผลจากมหาวิทยาลัย นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางเศรษฐกิจแล้ว ยังจะต้องช่วยนำพาสังคมไปสู่ความเป็นอารยประเทศอย่างยั่งยืนอีกด้วย

2. ในรอบหนึ่งทศวรรษที่ผ่านมา การพัฒนาประเทศโดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 8 เป็นต้นมา มุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” และพยายามสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของบริบท ต่างๆ ตั้งแต่กระแสโลกาภิวัตน์ นำโดย การรวมตัวของกลุ่มเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงในตลาดการเงินของโลก ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด ปัญหาการก่อการร้าย โรคระบาด ความเสื่อมโทรมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และภัยธรรมชาติ อันเป็น ผลกระทบที่ตามมา

3. สถานภาพภายในประเทศเองยังมีปัญหาคุณภาพของคนอยู่มาก ไม่ว่าจะเป็นภาพสะท้อนจากผลิตภาพของแรงงานไทย ซึ่งยังมีประสิทธิภาพต่ำเมื่อเทียบกับหลายๆ ประเทศ ความอ่อนแอของการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมและการวิจัยเพื่อการพัฒนา ยังคงเป็นจุดด้อยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ประกอบกับการประสบกับวิกฤตเศรษฐกิจอย่างรุนแรงในช่วง ต้นทศวรรษ ส่งผลสะท้อนต่อประชาชนอย่างกว้างขวาง ประเทศยังคงพึ่งพิงในเชิงโครงสร้างการผลิตที่ต้องนำเข้าวัตถุดิบ พลังงาน เงินทุน และเทคโนโลยีในสัดส่วนที่สูง ประชาชนยากจนยังคงมีอยู่กว่าร้อยละสิบ วิกฤตค่านิยมอันเป็นผลมาจากการแพร่กระจายของวัฒนธรรมจากภายนอก ผ่านสื่อสารมวลชน และเทคโนโลยีสารสนเทศ และล่าสุด ภาวการณ์เมืองที่ขาดเสถียรภาพอย่างรุนแรง

4. การพัฒนาประเทศในอนาคตตั้งอยู่บนฐานของพันธกิจและเป้าหมายที่เหมาะสมกับยุคสมัย และมีความก้าวหน้า มีสมดุลกับพลวัตการเปลี่ยนแปลง ในบรรดาแผนระดับชาติทั้งหลาย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ได้กำหนดพันธกิจ 4 ด้าน คือ พัฒนาคมน สร้างเศรษฐกิจ สร้างความมั่นคงทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพัฒนาธรรมาภิบาลในระบบบริหารจัดการประเทศ โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพคน พัฒนาชุมชนและแก้ปัญหาความยากจน ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน รักษาฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และพัฒนาระบบธรรมาภิบาลทั้งของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ทั้งหมดนี้เป็นเป้าหมายระดับประเทศในช่วง 5 ปีข้างหน้า ในขณะที่เดียวกันก็เป็นเป้าหมายที่อุดมศึกษามีส่วนเกี่ยวข้องค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นการพัฒนาคน พัฒนาความรู้ และบทบาทของอุดมศึกษาที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม

5. อย่างไรก็ตาม การวางแผนอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับธรรมชาติของการพัฒนาและการจัดการ การศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น ต้องอาศัยความต่อเนื่องและการติดตามประเมินผลเป็นระยะเวลายาวกว่า 5 ปี โดยมีการปรับแผนเป็นระยะๆ “แผนอุดมศึกษาระยะยาว” ฉบับที่ 1 ถูกจัดทำขึ้นในปี พ.ศ. 2533 เพื่อเป็นแผนเชิงรุกไปสู่อนาคต โดยใช้ฐานข้อมูลจากงานวิจัยเชิงนโยบายที่เกี่ยวกับสภาพการณ์ และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของประเทศ แผนดังกล่าวมีระยะ 15 ปี ครอบคลุมระหว่าง พ.ศ. 2533 - 2547 ซึ่งถือได้ว่าได้วางแนวทางการพัฒนาที่เป็น พื้นฐานสำคัญ และเพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาวฉบับที่ 2 เพื่อมิให้กระบวนการพัฒนาอุดมศึกษาเชิงระบบต้องสะดุดหรือไร้ทิศทาง

6. โดยสรุป สาระสำคัญของแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 1 ได้วางหลักการพื้นฐานไว้ 4 ประการ คือ ภารกิจอุดมศึกษาเพื่อการกระจายโอกาสและความเสมอภาค ภารกิจเพื่อประสิทธิภาพของอุดมศึกษา ภารกิจเพื่อคุณภาพและความเป็นเลิศของอุดมศึกษา และความเป็นสากลของอุดมศึกษาไทย

7. ในบรรดาข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่แผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 1 ได้เสนอไว้ต่อรัฐบาลนั้น ได้มีพัฒนาการของอุดมศึกษาในช่วงของแผนฯ ทั้งในส่วนที่มีสัมฤทธิ์ผลตามแผน และในส่วนที่ยังไม่ประสบสัมฤทธิ์ผล อาทิเช่น

- การจัดตั้งและดำเนินภารกิจทางด้านมาตรฐานการศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา
- การมีส่วนร่วมในการรับภาระค่าใช้จ่ายของผู้เรียน นอกเหนือจากค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมต่างๆ แล้ว มีการร่วมรับภาระในรูปแบบของเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาตามที่ได้เสนอไว้
- คุณสมบัติของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีสัดส่วนปริญญา เอก :โท : ตรี เป็น 25:60:15 จากที่กำหนดไว้ 30:60:10
- ได้มีการนำเอาแผนอุดมศึกษาระยะยาวมาใช้เป็นกรอบการปฏิบัติเพียงครั้งหนึ่งของ ช่วงเวลา
- สถาบันอุดมศึกษาของรัฐเพียงจำนวนหนึ่งที่เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มีความเป็นอิสระ คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ
- การผลิตบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มีอัตราส่วน 25:75 จากที่ตั้งเป้าไว้ 50:50
- การจัดสรรงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนาโดยรวมของประเทศมีสัดส่วน 0.25 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จากที่กำหนดไว้ 1.5

8. นอกจากความต่อเนื่องของทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาแล้ว ปัจจัยความเปลี่ยนแปลงและพลวัตของสถานการณ์ในโลก และภายในประเทศ ก็มีผลกระทบต่อการศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อม อาทิเช่น การเปิดเสรีทางการค้าทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคีซึ่งเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีซึ่งเกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนา ความขัดแย้งทางการเมือง การทหาร ซึ่งข้องกับกระบวนการสันติภาพและสันติศึกษา การขยายตัวทางเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศใหญ่เช่นจีนและอินเดีย ซึ่งมีสัมพันธภาพและความร่วมมือที่ดีทั้งกับประเทศและอุดมศึกษาไทย สำหรับบริบทการพัฒนาประเทศไทยของไทยก็มีพลวัตเช่นกัน อาทิ เช่น การเคลื่อนตัวของสังคมในภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ไปจนถึงภาคการผลิตใหม่ๆ เช่น อุตสาหกรรมฐานความรู้รูปแบบการใช้พลังงาน ซึ่งพึงพาการนำเข้าเชื้อเพลิง และผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ไปจนถึงบทบาทของแนวคิดการพัฒนาในรูปแบบใหม่ๆ เช่น การนำเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ทั้งภาคเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น

9. ในขณะเดียวกัน การพัฒนาอุดมศึกษาไทยคงจะเพิกเฉยต่อพัฒนาการในระดับอนุสาขากลมไม่ได้ จากการสำรวจเบื้องต้น พบว่า วงการอุดมศึกษาโลกมีจุดเน้นและนวัตกรรมหลายประการ ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับวิชาการ เช่น แนวทางการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ การเฟ้นหานักศึกษาเชิงรุก และกระบวนการให้ได้มาซึ่งความเป็นเลิศทางการวิจัย เป็นต้น ในส่วนของโครงสร้างและการบริหารนั้น อุดมศึกษาในหลายประเทศให้ความสำคัญกับการทำงานในลักษณะภาคีความร่วมมือและเครือข่ายการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต การส่งเสริมความหลากหลายในมิติต่างๆ รวมไปถึงการปรับปรุงระบบบริหารจัดการที่มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีวิวัฒนาการทางด้านสังคมและความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์สมดังเจตนารมณ์ของสถาบันการศึกษา เช่น การสนับสนุนให้ประชาคมมหาวิทยาลัยให้บริการแก่สังคมในรูปแบบต่างๆ การสร้างกิจกรรมและบรรยากาศในมหาวิทยาลัยเพื่อเอื้อต่อการพัฒนาบุคลิกภาพและความมั่นคงในตัวนักศึกษา ตลอดจนการเตรียมความพร้อมและความเข้าใจที่ดีให้แก่นักศึกษา ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์

10. การจัดทำกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 จึงเป็นพันธกิจที่เหมาะสมแก่กาลเวลา และจำเป็นต่อการพัฒนาระบบอุดมศึกษาไทยไปสู่อนาคต ที่เต็มไปด้วยความเปลี่ยนแปลงและความไม่แน่นอน อาจกล่าวได้ว่า ณ ปี พ.ศ. 2550 อุดมศึกษาของประเทศไทยกำลังอยู่ในจุดเปลี่ยนที่สำคัญ ซึ่งหากออกแบบระบบอุดมศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย พร้อมๆ กับติดตั้งระบบเพื่อขับเคลื่อนอุดมศึกษาอย่างก้าวกระโดด ก็จะเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ สมดังเจตนารมณ์ที่มุ่งให้คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ได้ทั้งการสร้าง

ความเข้มแข็งในระบบ เศรษฐกิจที่สามารถแข่งขันได้และการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนและสังคมโดยรวม

11. จุดเด่นของกระบวนการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 อยู่ที่ “การมีส่วนร่วม” อย่าง กว้างขวางของประชาคมกลุ่มต่างๆ นำโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งได้ร่วมกันคิดในการระดมสมองเฉพาะเรื่องดังกล่าวถึง 4 ครั้ง มีการรายงานความก้าวหน้าต่อคณะอนุกรรมการแผนและนโยบายอย่างต่อเนื่อง มีการประชุมทุก 2 เดือนกับทุกกลุ่มมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยรัฐเดิม 26 แห่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏ 40 แห่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง มหาวิทยาลัยเอกชน 67 แห่ง และวิทยาลัยชุมชน 19 แห่ง มีการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์สูงหลายท่าน การประชุมคณะอนุกรรมการกำกับการจัดทำแผน (Steering Committee) ทุกสัปดาห์ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 30 ครั้ง แต่ครั้งมีสาระที่เป็นข้อมูลและแง่คิดทั้งที่เกี่ยวกับอุดมศึกษาโดยตรงและที่เป็น ผลกระทบสำคัญต่ออุดมศึกษา มีการประชุมสัมมนาร่วมกับผู้เชี่ยวชาญของธนาคารโลกอย่างเต็มรูปแบบ และในสาระที่ได้กลั่นกรองมาจากประสบการณ์ของนานาชาติทั่วโลก มีการเสวนากับกลุ่มสำคัญ เช่น กลุ่มเยาวชน นักศึกษา และบัณฑิต ภาคเอกชนซึ่งรวมถึงสภาอุตสาหกรรม และกลุ่มอุตสาหกรรมหลายสาขา จัดการสัมมนา 4 ภาค ร่วมกับสื่อมวลชนที่เน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้าน จัดให้มีคณะทำงานและมีการประชุมกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่กำลังประสบปัญหาความรุนแรงหลายครั้ง มีการศึกษาเชิงลึกในเรื่องบทเรียนจากต่างประเทศ และบทบาทของเครือข่ายอุดมศึกษาในการพัฒนาภูมิภาคและชุมชน มีคณะทำงานคิดเรื่องพัฒนาบุคลากร นอกจากนี้การจัดทำแผนครั้งนี้ยังมีข้อมูลจากผลการศึกษามีอยู่แล้วจำนวนหนึ่งและได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์จากการสืบค้นจากอินเทอร์เน็ต ด้วยกระบวนการที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ทำให้สามารถจัดทำแผนครั้งนี้ได้สำเร็จในช่วงเวลาที่จำกัดแต่ เข้มข้นภายในประมาณ 6 เดือน

12. แผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 แบ่งออกเป็น 2 ภาค ภาคแรกวิเคราะห์ภาพอนาคตที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อโลก ต่อประเทศ และต่ออุดมศึกษาไทย การที่แผนฯ มีภาคอนาคต ก็เพราะบ่อยครั้งที่อุดมศึกษาถูกผลกระทบของปัจจัยภายนอกอุดมศึกษาทำให้เกิดอุปสรรค และความไม่พร้อมที่จะรับมือกับสภาพการณ์ต่างๆ จนกระทั่งอุดมศึกษาอยู่ในภาวะตั้งรับอยู่เนืองๆ นอกจากนี้ยังทำให้มีปัญหาในการบริหารแผนเนื่องจากขาดจุดเน้น การจัดลำดับความสำคัญและพลวัตในการปรับตัว ภาคที่สองเป็นประเด็นเชิงนโยบายของอุดมศึกษาไทย ซึ่งครอบคลุมมิติต่างๆ ทั้งที่เป็นการแก้ปัญหาที่ดำรงอยู่ในอุดมศึกษา และการพัฒนาอุดมศึกษาไปสู่อนาคตอย่างมั่นคงแข็งแรง มิติทางนโยบายเหล่านี้ยังมีความเชื่อมโยงระหว่างกัน ทั้งในลักษณะของการต่อยอดซึ่งกันและกัน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรและกระบวนการเดียวกันในการรองรับเป้าหมายหลายด้านพร้อมๆ กัน ทั้งนี้ นอกเหนือจากการออกแบบแผนเพื่ออุดมศึกษาแล้ว แผนอุดมศึกษาฉบับนี้ยังคำนึงถึงบทบาทของอุดมศึกษาที่มีต่อการพัฒนาประเทศโดยรวมอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทบาทของอุดมศึกษาที่เอื้อต่อการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น และบทบาทของอุดมศึกษาที่สนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงเศรษฐกิจของประเทศ

7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ TQF : HEd

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ และเพื่อเป็นการพัฒนาไปอีกขั้นหนึ่งของการประกันคุณภาพ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้ดำเนินการโครงการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาขึ้น เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกันของผู้เกี่ยวข้องกับการอุดมศึกษา ทั้งสถาบันอุดมศึกษา ผู้ควบคุมมาตรฐาน และผู้ใช้บัณฑิต ทั้งนี้เพื่อให้มีหลักประกันที่ชัดเจนในคุณภาพของบัณฑิตระดับอุดมศึกษา อีกทั้งเพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้แต่ละสถาบันมีการพัฒนาคุณภาพที่สูงขึ้น

ขั้นตอนการเตรียมการ (ปี 2545)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้ดำเนินโครงการวิจัย เรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ศ.ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน เป็นหัวหน้าคณะ) เพื่อศึกษา

- การพัฒนารอบแนวคิดคุณลักษณะบัณฑิตของประเทศไทย
- การพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตและกระบวนการผลิต
- การพัฒนารอบมาตรฐานคุณวุฒิในการผลิตบัณฑิต

และเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาในระดับสากล

ขั้นตอนการดำเนินการ ระยะที่ 1 (ปี 2546 - 2549)

การจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยตามข้อมูลพื้นฐานคุณลักษณะบัณฑิตของสังคมไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

ปี 2546 กระทรวงศึกษาธิการ วิทยาศาสตร์ และฝึกอบรมของออสเตรเลีย (DEST) ส่งผู้เชี่ยวชาญ (Dr. lan Allen) มาเป็นที่ปรึกษาโครงการ NQF และหารือแนวทางการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิร่วมกับคณะกรรมการอำนวยการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิของประเทศไทย

ปี 2547

- ผู้ทรงคุณวุฒิของไทยและผู้เชี่ยวชาญจากออสเตรเลียร่วมกันจัดทำ Draft for consultation: National Qualifications Framework for Higher Education in Thailand และ Discussion Paper: The Development of Higher Education Qualifications Framework for Thailand

- คณะกรรมการอำนวยการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญจากออสเตรเลียร่วมกันพิจารณา Draft for Consultation และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับประเทศไทย

- ผู้ทรงคุณวุฒิของไทยและผู้เชี่ยวชาญจากออสเตรเลียได้ปรับปรุงเอกสารแล้วเสนอต่อคณะกรรมการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิของประเทศไทยอีกครั้งหนึ่ง และนำไปหารือกับผู้อำนวยการ สมศ. (ศ.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์) และประธานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ศ.พจน์ สะเพียรชัย) และนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไขเอกสาร 2 ฉบับดังกล่าวให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เชิญผู้แทนผู้บริหารและคณาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษา 50 แห่ง ร่วมประชุมปรึกษาหารือ ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะต่อ Draft for consultation: National Qualifications Framework for Higher Education in Thailand

ปี 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง "กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย" ณ โรงแรม เซ็นจูรี พาร์ค กรุงเทพฯ โดยเชิญผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนเข้าร่วมประชุมรับทราบการดำเนินการและให้ข้อเสนอแนะต่อการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ปี 2549 คณะกรรมการการอุดมศึกษามีมติรับทราบรายงานผลการดำเนินการระยะแรกโดยมีข้อเสนอแนะว่า "ลักษณะของโครงการ NQF เป็นส่วนหนึ่งที่สัมพันธ์กับมาตรฐานการอุดมศึกษา จึงควรดำเนินการให้มีความเชื่อมโยงกับมาตรฐานการอุดมศึกษาและการประกันคุณภาพภายใน"

คณะกรรมการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย ได้รับทราบข้อเสนอแนะและพิจารณาว่า กรอบมาตรฐานคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตซึ่งสอดคล้องกับพ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษาอยู่แล้ว แต่มุ่งเน้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้นถึงระบบ ความเชื่อมโยงของแนวคิดและเสนอแนะแนวทางอย่างเป็นทางการจัดหลักสูตร การเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพตามนโยบายที่กำหนดไว้ จึงเสนอแนะให้ฝ่ายเลขานุการดำเนินการต่อไปโดยเชิญคณาจารย์ที่มีการรวมกลุ่มกันในสาขาวิชาต่างๆร่วมเป็นคณาจารย์นำร่องของโครงการ

ขั้นตอนการดำเนินการ ระยะที่ 2 (ปี 2549 - 2552)

การจัดทำเอกสารต้นแบบที่เกี่ยวข้องและแนวทางในการนำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิสู่การปฏิบัติ

ปี 2549

ผู้ทรงคุณวุฒิของไทยและผู้เชี่ยวชาญจากออสเตรเลียร่วมกันเรียบเรียงเอกสารกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาโดยกำหนดกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Domains of Learning) ของบัณฑิตไว้อย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางเชาวน์ปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านการวิเคราะห์และการสื่อสาร และนำไปพัฒนา (ร่าง) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย

สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษาเชิญผู้บริหาร/ผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ผู้เกี่ยวข้องรวม 200 คน เข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง "กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา: จะนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อปฏิรูปการเรียนการสอนได้อย่างไร?" ณ โรงแรมสยามซิตี กรุงเทพฯ ฯ เพื่อร่วมกันวิพากษ์และให้ข้อคิดเห็นต่อ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและแนวทางการนำไปสู่การปฏิบัติ และ(ร่าง) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องดังกล่าว และนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข

ปี 2550

คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 3/2550 เมื่อ 1 มีนาคม 2550 ให้ความเห็นชอบในหลักการเกี่ยวกับ (ร่าง) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย และให้ข้อเสนอแนะให้จัดทำคู่มือ/แนวทางการนำไปสู่การปฏิบัติ

สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้เชิญผู้บริหาร คณาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน รวม 400 คนเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิกับการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอุดมศึกษา ณ โรงแรมราม่า การ์เด้น กรุงเทพมหานคร เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการนำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาและรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุมเพื่อนำมาปรับปรุงการดำเนินการของโครงการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ฝ่ายเลขานุการของคณะอนุกรรมการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย โดยมีกลุ่มคณาจารย์นำร่องร่วมเป็นคณะทำงาน ได้ปรับปรุง (ร่าง)ประกาศ และเอกสารกรอบมาตรฐานคุณวุฒิให้สอดคล้องกันและชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อให้เป็นคู่มือหรือแนวทางพัฒนาต้นแบบต่างๆ ที่เกี่ยวกับการนำกรอบมาตรฐานสู่การพัฒนาหลักสูตรและรายวิชา

ปี 2551

คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 7/2551 เมื่อ 3 กรกฎาคม 2551 มีมติรับทราบการจัดทำ(ร่าง) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.... และ (ร่าง) ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวปฏิบัติตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิฯ

สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษาผู้เชี่ยวชาญจากออสเตรเลียและกลุ่มคณาจารย์นำร่อง ได้ร่วมกันปรับปรุง พัฒนาแนวทางการนำไปปฏิบัติ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และจัดทำต้นแบบที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรและรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีแนวทางและตัวอย่างเพื่อนำไปพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมตามปรัชญาและจุดมุ่งหมายของแต่ละสถาบัน โดยมีการประชุมเชิงปฏิบัติการในกลุ่มคณาจารย์นำร่องเป็นระยะๆ รวม 6 ครั้ง

ปี 2552

สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดให้มีการประชุม เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2552 ณ โรงแรมสยามซิตี กรุงเทพฯ ฯ มีผู้เข้าร่วมประชุมรวม 80 คน เพื่อระดมความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องต่อการนำกรอบมาตรฐานไปสู่การปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งให้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกต่อการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาให้มีมาตรฐาน

ในระดับนานาชาติ สามารถเชื่อมโยงและเพิ่มความสะดวกต่อการเคลื่อนย้าย (Mobility) ของนักศึกษา ตลอดจนการเทียบโอนผลการเรียนรู้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ลงนามในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

คณะกรรมการการอุดมศึกษา ลงนามในประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์

การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT Analysis) เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยแบ่งการวิเคราะห์เป็นดังนี้

การวิเคราะห์สถานการณ์จากปัจจัยภายใน

เป็นการศึกษาองค์ประกอบภายในคณะศิลปศึกษา ที่มีผลกระทบต่อการทำงานของคณะศิลปศึกษา อันจะเป็นการบ่งบอกถึงจุดแข็ง (Strength) และจุดอ่อน (Weakness) ของการทำงานของคณะศิลปศึกษา

จุดแข็ง (Strength)

1. มีครู – อาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถตรงตามสาขา
2. มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาทุกหลักสูตร
3. มีหลักสูตรที่ได้รับการรับรองปริญญาทางการศึกษาจากคุรุสภา
4. บุคลากรมีศักยภาพและความรับผิดชอบต่อภาระงานที่ได้รับมอบหมาย
5. บัณฑิตเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ / สังคม
6. เป็นคณะที่ได้รับความสนใจในการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านดนตรี - นาฏศิลป์
7. มีบริการทางวิชาการ ด้านดนตรี – นาฏศิลป์แก่สังคม
8. คณะวิชาส่งเสริมกิจกรรม/โครงการ ที่สอดคล้องกับความต้องการและความพึงพอใจของนักศึกษา
9. มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างคุ้มค่า ทั้งห้องเรียน ห้องฝึกปฏิบัติ บุคลากรและวัสดุครุภัณฑ์

จุดอ่อน (Weakness)

1. บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนไม่เพียงพอ
2. อาคารสถานที่ไม่เพียงพอ และไม่ได้มาตรฐาน
3. สื่อ/ วัสดุ และนวัตกรรมด้านการเรียนการสอนไม่ทันสมัยและไม่เพียงพอ
4. ขาดผู้ประสานงาน และบริหารจัดการห้องเรียนเครือข่าย
5. คณะฯ มีผลงานทางการวิจัยน้อย เนื่องจากมีภาระงานในการสอนมาก
6. ขาดงบประมาณในการสนับสนุนงานวิจัย
7. งบประมาณไม่เพียงพอ
8. ขาดบุคลากรด้านสารสนเทศและเทคโนโลยี
9. สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน
10. ครุภัณฑ์สำนักงาน เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องโทรสาร ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน
11. ขาดระบบการติดตามประเมินผล กิจกรรมและโครงการอย่างต่อเนื่อง

การวิเคราะห์สถานการณ์จากปัจจัยภายนอก

จากการวิเคราะห์สถานการณ์จากปัจจัยภายนอกส่งผลกระทบต่อการทำงานของของสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เป็นทั้งโอกาสและอุปสรรคทำให้สถาบันฯ ตอบสนองพันธกิจและเป้าหมายตรงตามนโยบาย รัฐบาล เป็นผลทำให้เกิดโอกาสและอุปสรรคในการดำเนินงาน ดังนี้

โอกาส (Opportunity)

1. คณะวิชามีการปฏิบัติภารกิจด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นที่ยอมรับแก่สังคมระดับชาติ และสากล
2. คณะฯ ได้เป็นสมาชิกสมาคมบดีครุศาสตร์ / ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย และได้รับการคัดเลือกให้เป็นประธานสาขาวิชาชีพเฉพาะด้านนาฏศิลป์ศึกษา และดุริยางคศิลป์ศึกษา
3. ได้รับทุนสนับสนุนจากองค์กรภายนอก
4. มีโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ร่วมกับองค์กรในประเทศญี่ปุ่น
5. ได้เข้าร่วมปฏิบัติงานรัฐพิธี และพระราชพิธี
6. หน่วยงานต่าง ๆ ให้ออกาสผู้เรียนมีโอกาหารายได้ระหว่างเรียน
7. บุคลากรได้รับเกียรติ เป็นประธาน กรรมการ วิทยากรด้านวิชาการ นาฏศิลป์และดนตรีในระดับชาติ
8. สถานศึกษา และหน่วยงานอื่น ๆ ขาดแคลนครู อาจารย์ ทางด้านดนตรี และนาฏศิลป์

อุปสรรค (Threat)

1. งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอ
2. มาตรฐานและตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพการศึกษาที่ สมศ. กำหนด ไม่สอดคล้องกับภาระงานของคณะฯ
3. ขาดข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานที่จัดการศึกษา ซึ่งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
4. ยุทธศาสตร์ของสถาบันไม่ชัดเจนมีผลกระทบต่อการจัดทำแผนกลยุทธ์ของคณะฯ
5. กระแสนิยมของวัฒนธรรมต่างชาติ เข้ามามีอิทธิพลต่อการเข้าศึกษาต่อในคณะฯ
6. มีสถาบันการศึกษาที่เป็นคู่แข่งในการจัดการศึกษาสายครุ ดนตรี นาฏศิลป์ มากขึ้น
7. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว ทำให้บุคลากรในคณะฯ ก้าวตามไม่ทัน
8. ทุนสนับสนุนจากองค์กรภายนอกมีจำกัด
9. แนวปฏิบัติ ตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ ของสถาบันฯ ไม่ชัดเจน
10. การประสานงานระหว่างหน่วยงานกลางของสถาบันฯ กับคณะขาดประสิทธิภาพ ทำให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความล่าช้า

ข้อมูลประกอบการทบทวนแผนยุทธศาสตร์

๒๒ มาตรฐานผู้สำเร็จการศึกษาของคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

มาตรฐานผู้สำเร็จการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และช่างศิลป์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกาศให้ใช้เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ประกอบด้วย มาตรฐาน 3 ด้าน ตามลำดับความสำคัญ โดยมี ฐานความคิดที่ว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันการศึกษาวิชาชีพเฉพาะ จึงให้ความสำคัญมาตรฐานด้าน วิชาชีพเป็นลำดับที่ 1 คาดหวังให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะปฏิบัติงานได้ นอกจากนี้ยัง ประกอบด้วยมาตรฐานด้านวิชาการ และมาตรฐานด้านคุณลักษณะคาดหวังให้ผู้เรียนมีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่นและสังคม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต และดำรงตนในสังคมได้เป็นอย่างดี มีคุณธรรมจริยธรรม และประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒๓ มาตรฐานผู้สำเร็จการศึกษา ของคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 มาตรฐานด้านวิชาชีพ

ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ในวิชาชีพ ทั้งด้านทฤษฎีและด้านทักษะ มีกระบวนการคิด มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีประสบการณ์การแสดง การนำเสนอผลงานศิลปะ / การสอน และมีทักษะในการวิจัย

มาตรฐานที่ 2 มาตรฐานด้านวิชาการ

ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีกระบวนการคิด มีความรู้ในการรักษาสุขภาพอนามัย และการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม และมีความสามารถในการ วิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้

มาตรฐานที่ 3 มาตรฐานด้านคุณลักษณะ

ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีจรรยาบรรณทางวิชาชีพ

๒๔ มาตรฐานการศึกษาของบัณฑิต คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

- มาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐานการอุดมศึกษาประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน 12 ตัวบ่งชี้ มาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและ พัฒนาสังคมฐานความรู้

มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อในฐานะพลเมืองและพลโลก

❖ ตัวบ่งชี้

1. บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล
2. บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิตและปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบต่อ
คุณธรรมจริยธรรม
3. บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการดูแล เอาใจใส่ รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม

*** **

บทที่ 3

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา คณะศิลปศึกษา

ปรัชญา

คณะศิลปศึกษามุ่งมั่นพัฒนาครูศิลปะ ผู้การอนุรักษ์ และสร้างสรรค์ศาสตร์แห่งศิลป์

วิสัยทัศน์ (vision)

“เป็นองค์กรหลักที่ผลิตครู และเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ ระดับชาติ เพื่อก้าวสู่สากล และดำรงศิลปวัฒนธรรม”

พันธกิจ (mission)

1. ผลิตครู และพัฒนาการเรียนการสอน ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และคีตศิลป์ ที่มีคุณสมบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาชีพครู
2. วิจัย สร้างสรรค์ นวัตกรรม เพื่อสร้างองค์ความรู้ และพัฒนาการเรียนการสอนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และคีตศิลป์
3. เป็นแหล่งเรียนรู้ และบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมแก่สังคม
4. ทำนุบำรุง สืบสาน และสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และคีตศิลป์
5. บริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาล

วัตถุประสงค์ (Objective)

1. ผลิตครูศิลปะที่มีความรู้ ความสามารถ และความคิดสร้างสรรค์ ทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และคีตศิลป์ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพครู
2. พัฒนางานวิจัย งานสร้างสรรค์ นวัตกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมมีคุณค่าเป็นที่ยอมรับ
3. เป็นแหล่งองค์ความรู้และให้บริการทางวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และคีตศิลป์สู่สังคม
4. เพื่ออนุรักษ์สืบทอดสร้างสรรค์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ

แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาคณะศิลปศึกษา

เพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของคณะศิลปศึกษา จึงกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และคีตศิลป์ ที่มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริม สนับสนุน การสร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์เพื่อสร้างองค์ความรู้ นำไปสู่การพัฒนา งานด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และคีตศิลป์
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมการบริการทางวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมที่มีมาตรฐานสู่สังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริม ทำนุบำรุง สืบสาน และสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และคีตศิลป์
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาระบบการบริหารจัดการของคณะศิลปศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยหลักธรรมาภิบาล

มาตรฐานผู้สำเร็จการศึกษาของคณะศิลปศึกษา แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 มาตรฐานด้านวิชาชีพ

ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ในวิชาชีพ ทั้งด้านทฤษฎีและด้านทักษะ มีกระบวนการคิด มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีประสบการณ์การแสดง การนำเสนอผลงานศิลปะ / การสอน และมีทักษะในการวิจัย

มาตรฐานที่ 2 มาตรฐานด้านวิชาการ

ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีกระบวนการคิด มีความรู้ในการรักษาสุขภาพอนามัย และการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม และมีความสามารถในการวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนางองค์ความรู้

มาตรฐานที่ 3 มาตรฐานด้านคุณลักษณะ

ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีจรรยาบรรณทางวิชาชีพ

มาตรฐานการศึกษาของบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้กำหนดมาตรฐานของนักเรียนและนักศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดไว้ ดังนี้

- **มาตรฐานการอุดมศึกษา**

มาตรฐานการอุดมศึกษาประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน 12 ตัวบ่งชี้ มาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้

มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก

❖ ตัวบ่งชี้

1. บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล
2. บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิตและปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบ โดยยึดหลัก
คุณธรรมจริยธรรม
3. บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการดูแล เอาใจใส่ รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม

บทที่ 4

แผนการบริหารทรัพยากรบุคคล คณะศิลปศึกษา

ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงและแข่งขันที่รุนแรงมาก ทำให้สภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สู่ยุคเศรษฐกิจที่เน้นองค์ความรู้ ทำให้คณะศิลปศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นสถาบันการศึกษาเฉพาะทางที่เน้นสมรรถนะสูง และมีความสอดคล้องกับนโยบายที่มีความชัดเจนในการผลิตบัณฑิตของหลักสูตรหรือสาขาวิชาต่างๆ มีความเชี่ยวชาญสามารถสร้างองค์ความรู้ และความโดดเด่นของสถาบันฯ ได้แก่ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทย สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากล สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย สาขาวิชานาฏศิลป์สากล คณะศิลปศึกษาจึงต้องสร้างคนในองค์กรให้มีคุณค่า และสร้างความสำเร็จได้เปรียบในการแข่งขัน เพื่อสนับสนุนนโยบายดังกล่าว ที่เน้นสมรรถนะการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และหลักคุณธรรมการบริหารงานบุคคลของคณะศิลปศึกษา เป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับบุคลากรในด้านการวางแผนกำลังคน การสรรหา การคัดเลือก การโอน/ย้าย เงินเดือนและค่าตอบแทนสวัสดิการและแรงจูงใจ การประเมินผลการปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าในอาชีพ การพัฒนาบุคลากรและการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ กระบวนการเหล่านี้ย่อมพัฒนาไปสู่การบริหารทุนมนุษย์ เนื่องจากคณะศิลปศึกษามีบุคลากรหลายประเภท ต้องอาศัยพระราชบัญญัติ ระเบียบข้อบังคับ และประกาศที่แตกต่างกันตามตำแหน่งต่างๆ ดังนั้น ตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษามีตำแหน่งวิชาการ ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ตำแหน่งประเภททั่วไปวิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ซึ่งแต่ละตำแหน่งมีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลที่แตกต่างกัน กล่าวคือ

1. ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย

1.1 ตำแหน่งวิชาการ ทำหน้าที่สอนและวิจัย ได้แก่ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์

1.2 ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ได้แก่ คณบดี รองคณบดี ตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา กำหนดการบริหารงานบุคคล ดำเนินการตามพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

2. ตำแหน่งจ้างเหมา ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงการคลัง

3. ตำแหน่งพนักงานราชการ ดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ.

2547

หลักการและเหตุผล

องค์กรของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนต่างให้ความสำคัญกับการวางแผนกลยุทธ์ หรือแผนยุทธศาสตร์มากขึ้น เนื่องจากสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และรวดเร็วมากกว่าเดิม ดังนั้น การกำหนดทิศทางและแผนการดำเนินงานที่ระบุสิ่งที่จะต้องมุ่งเน้นตามลำดับความสำคัญ (Priority) อย่างชัดเจน จึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยให้สามารถบริหารทรัพยากรในองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดทำแผนบริหารทรัพยากรบุคคล คณะศิลปศึกษา เป็นการจัดทำรายละเอียดเพื่อให้สอดคล้อง และให้เป็นไปตามข้อกำหนดแผนบริหารทรัพยากรบุคคลมีความสำคัญและจำเป็นเพราะองค์กรต่าง ๆ จะพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าไปได้ บุคลากรในองค์กรต้องมีการพัฒนา ดังนั้นการพัฒนาในด้านต่างๆ จึงเป็นกระบวนการที่สำคัญทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมอย่างมีระบบ เพื่อให้บุคลากรได้เกิดความรู้ มีทักษะ และมีทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ ไปอย่างกว้างขวาง จึงต้องมีการสร้างและพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคม และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมต่างๆ ได้ จึงต้องมีการจัดทำแผนบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อที่จะช่วยให้บุคลากรในองค์กรมีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และทัศนคติที่ดี สามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่สูงขึ้นและมีความรับผิดชอบมากขึ้น

เป้าประสงค์และกลยุทธ์ของแผนการบริหารทรัพยากรบุคคล

เป้าประสงค์

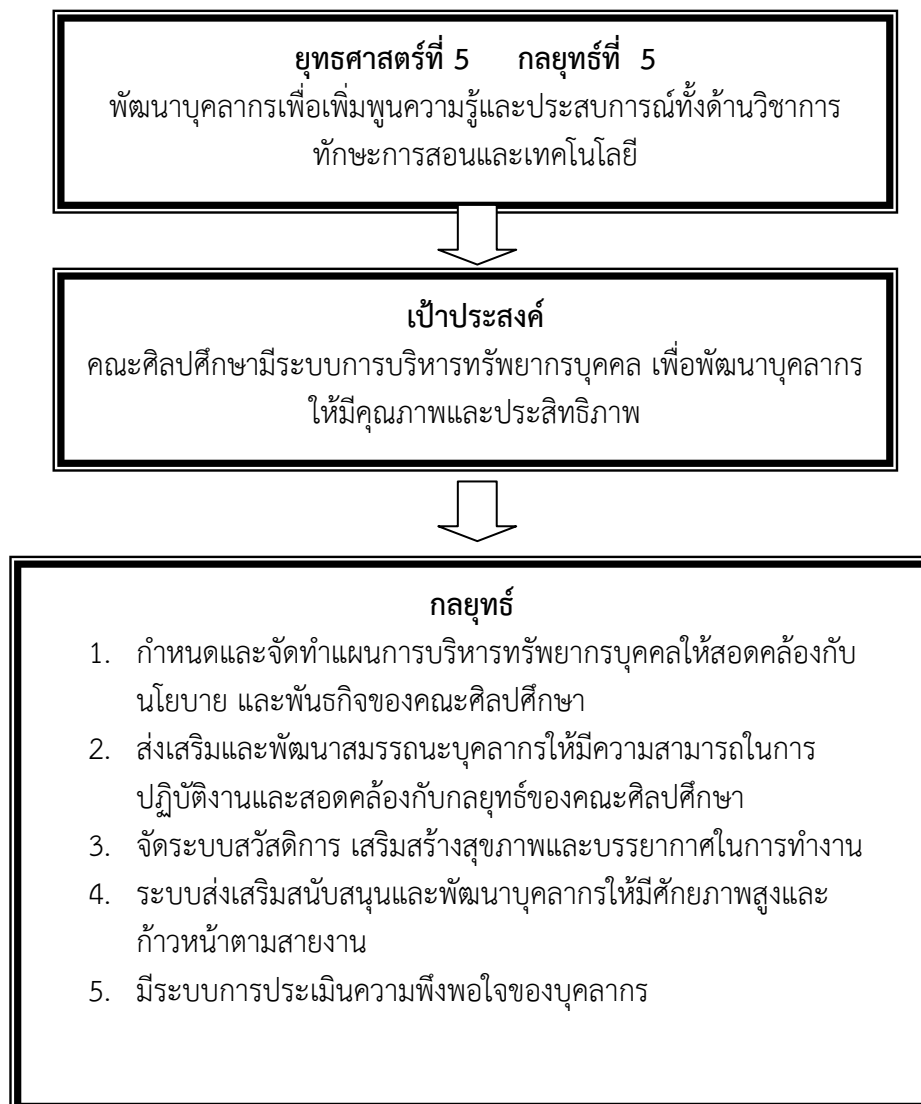
คณะมีระบบการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

กลยุทธ์

1. กำหนดและจัดทำแผนการบริหารทรัพยากรบุคคลให้สอดคล้องกับนโยบายและพันธกิจของคณะศิลปศึกษา
2. ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากรให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานและสอดคล้องกับกลยุทธ์ของคณะศิลปศึกษา
3. จัดระบบสวัสดิการ เสริมสร้างสุขภาพและบรรยากาศในการทำงาน
4. ระบบส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพสูงและก้าวหน้าตามสายงาน
5. มีระบบการประเมินความพึงพอใจของบุคลากร

การดำเนินงานตามกลยุทธ์

ความเชื่อมโยงกลยุทธ์คณะศิลปศึกษากับกลยุทธ์แผนการบริหารทรัพยากรบุคคล

ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดความสำเร็จกับกลยุทธ์แผนการบริหารทรัพยากรบุคคล

ตัวชี้วัด :	มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและดำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ
ระดับ 1	มีการจัดทำแผนการบริหารทรัพยากรบุคคล
ระดับ 2	มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นการส่งเสริมสมรรถนะในการปฏิบัติงาน เช่น การสนับสนุนเข้าร่วมประชุม ฝึกอบรม และหรือเสนอผลงานทางวิชาการ การประเมินผลการปฏิบัติงาน มาตรการสร้างขวัญกำลังใจ มาตรการลงโทษ รวมทั้งพัฒนา และรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพ
ระดับ 3	มีระบบสวัสดิการและเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างบรรยากาศที่ดีให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและอย่างมีความสุข
ระดับ 4	มีระบบส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพสูงให้มีโอกาสประสบความสำเร็จก้าวหน้าในอาชีพอย่างรวดเร็วตามสายงาน
ระดับ 5	มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรอย่างเป็นระบบ
ระดับ 6	มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจเสนอผู้บริหารระดับสูง และมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาเพื่อใหดีขึ้น

เป้าประสงค์
 คณะมีระบบการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

- กลยุทธ์**
1. กำหนดและจัดทำแผนการบริหารทรัพยากรบุคคลให้สอดคล้องกับนโยบายและพันธกิจของคณะศิลปศึกษา
 2. ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากรให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานและสอดคล้องกับกลยุทธ์ของคณะศิลปศึกษา
 3. จัดระบบสวัสดิการ เสริมสร้างสุขภาพและบรรยากาศในการทำงาน
 4. ระบบส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพสูงและก้าวหน้าตามสายงาน
 5. มีระบบการประเมินความพึงพอใจของบุคลากร

ระบบกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคล

เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการอย่างหนึ่งเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านบุคลากรและการผลิตงานวิจัย การส่งเสริมพัฒนา ตลอดจนการสร้างขวัญและกำลังใจ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การวางแผนการบริหารทรัพยากรบุคคลต้องมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์และโครงสร้างของคณะศิลปศึกษา ดังนั้น แต่ละหน่วยงานควรจัดทำคำบรรยายลักษณะงาน (Job descriptions) พร้อมทั้งระบุคุณสมบัติของบุคลากรที่ต้องการมาตรฐานของผลงานแต่ละตำแหน่งเพื่อสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ของคณะศิลปศึกษา โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะ และนำเสนอต่อสภาสถาบัน
2. รูปแบบการบริหาร มีงานบริหารงานบุคลากร ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องบุคลากร กำหนดนโยบาย กรอบอัตรากำลัง แผนพัฒนาบุคลากร การสรรหา การบรรจุและแต่งตั้งเงินเดือน หรือค่าตอบแทน และสวัสดิการ
3. การประเมินผลการปฏิบัติงาน มีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน ระบุผู้รับผิดชอบในการประเมิน เกณฑ์ในการประเมิน และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน รวมทั้งการใช้ผลประเมินอย่างไร
4. การพัฒนาบุคลากร มีแผนพัฒนาบุคลากรที่จำแนกตามตำแหน่งงานระดับการบริหารที่สอดคล้องกับความชำนาญ ความรู้ ประสบการณ์ ตามนโยบายของคณะศิลปศึกษาที่วางกลยุทธ์ในการพัฒนาบุคลากรให้เป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) ที่สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับองค์กรได้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยสนับสนุนให้บุคลากรได้มีการพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง ดังนี้
 - 4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรได้เข้าร่วมประชุม ฝึกอบรม สัมมนาและศึกษาดูงาน
 - 4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ได้เข้าร่วมโครงการจัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ โดยมีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยการแต่งตั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 - 4.3 มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อพิจารณาเลื่อนค่าตอบแทนและเงินรางวัลประจำปีให้แก่บุคลากร ซึ่งเป็นมาตรการสร้างแรงจูงใจ และขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากร
 - 4.4 ส่งเสริมและสนับสนุนในการพัฒนาบุคลากร โดยการอำนวยความสะดวกในการให้พนักงานราชการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
 - 4.5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรได้ทำงานวิจัย

ตารางการดำเนินงาน

กลยุทธ์	กิจกรรม/โครงการ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	งบประมาณ	การประเมินผล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1. กำหนดและจัดทำแผนการบริหารทรัพยากรบุคคลให้สอดคล้อง	จัดทำแผนการบริหารทรัพยากรบุคคลตามนโยบายการบริหารงานบุคคลของคณะศิลปศึกษา	แผนการบริหารทรัพยากรบุคคล	-	-	งานบริหารงานบุคคล
2. ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากรให้มีความสามารถในการปฏิบัติงาน	การอำนวยความสะดวกในการให้พนักงานราชการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	จำนวนพนักงานราชการที่จบปริญญาโทและที่กำลังศึกษาต่อ ป.โท	-	-	งานบริหารงานบุคคล
3. จัดระบบสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพและบรรยากาศในการทำงาน	ระบบการสร้างบรรยากาศที่ดีให้แก่บุคลากร - กิจกรรมปรับปรุงภูมิทัศน์ จัดทำแปลนสำนักงานคณบดี อาคารเรียน 5 ชั้น 2 เพื่อปรับปรุงอาคารในปีงบประมาณ 2555	- ภาพถ่ายภูมิทัศน์ - แปลนการปรับปรุงอาคารเรียน 5	-	-	งานอาคารสถานที่ งานแผนและงบประมาณ
4. ระบบส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนา	ส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วมอบรมการจัดทำผลงานวิชาการ	จำนวนบุคลากรที่เข้าอบรมการจัดทำผลงานทางวิชาการ	-	-	งานบริหารงานบุคคล
5. มีระบบการประเมินความพึงพอใจของบุคลากร	มีการออกแบบสอบถามความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรของคณะศิลปศึกษา	รายงานสรุปผลการสำรวจความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรของคณะศิลปศึกษา	-	แบบสอบถาม	งานบริหารงานบุคคล

บทที่ 5

บทสรุป

เป้าหมายแผนยุทธศาสตร์ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2556-2559)

คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ อยู่ภายใต้การดำเนินงานของกระทรวงวัฒนธรรม และมีการเชื่อมโยงกับกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีบทบาทและหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา ๔ ด้าน ดังนี้

1. จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปกรรม ระดับพื้นฐานวิชาชีพ ถึงวิชาชีพชั้นสูง ที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับระดับชาติ
2. สร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ นวัตกรรม ที่เป็นองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม อย่างมีคุณค่าแก่สังคม
3. เป็นศูนย์กลางบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม
4. อนุรักษ์ พัฒนา สืบสาน และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

ภายใต้การบริหารจัดการโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณภาพตามมาตรฐานระดับชาติ สถาบันฯ จึงมุ่งเน้นการพัฒนาองค์กรไปสู่เป้าหมายเพื่อการตอบสนองความต้องการของสังคม ภายใต้ภาพลักษณ์ต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะศิลปศึกษา มีความรู้ ความสามารถมีทักษะในการปฏิบัติงานจริงสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารในการทำงานและประยุกต์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ในการปฏิบัติงานและการพัฒนาตนเอง
2. นักศึกษามีความรู้วิชาชีพ และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างดี
3. นักศึกษา บุคลากร นำแนวคิดด้านเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้
4. มีงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ระดับชาติ บูรณาการกับการเรียนการสอนรวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อสังคม
5. มีงานบริการวิชาการที่หลากหลาย มีแนวคิดเชิงอนุรักษ์และสร้างสรรค์เป็นที่ยอมรับของสังคม
6. ทำการแสดงผลและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทั้งในและต่างประเทศ
7. เป็นศูนย์กลางองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมระดับประเทศ
8. มี Good Governance ทุกระดับในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เงื่อนไขความสำเร็จ

การที่จะให้แผนยุทธศาสตร์ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2556 – 2559) ของคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ั้นผู้บริหารและบุคลากรในองค์กรทุกระดับจะต้องดำเนินการตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. ให้ความสำคัญและร่วมมือในการพัฒนาสถาบันฯตามบทบาทและพันธกิจหลักทั้ง ๔ ด้าน
2. มีการวางแผนและการบริหารในการใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลภายใต้การบริหารจัดการที่ต่อเนื่องและยั่งยืน
3. มีการวางแผนในการพัฒนาบุคลากรให้มีความสอดคล้องกับการพัฒนางานของสถาบันฯ
4. จัดสรรและจัดหางบประมาณภายใต้การบริหารจัดการก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า
5. มีการตรวจสอบ ประเมินผล และติดตาม การบริหารจัดการของสถาบันฯอย่างต่อเนื่อง
6. มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การมีส่วนร่วม มีแนวทางนำสู่การปฏิบัติสู่หน่วยงานอย่างเป็นระบบ ชัดเจนและทั่วถึง